

Κοινῶς πιστεύεται ὅτι ἡ ἡπειρος αὕτη ὠνομάσθη Ἀμερικὴ ἀπὸ τοῦ Ἀμερικού Βεσπούτσι, τοῦ ἐν ἔτος μετὰ τὸν Χριστόφορον Κολόμβου πλεύσαντος εἰς αὐτήν. Πρῶτος ἐποίησατο χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τούτου, δηλώσας καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ἀμερικού Βεσπούτσι παραγωγὴν, ὁ Γερμανὸς γεωγράφος Μαρτίνος Waldseemüller, ἡ ὡς αὐτὸς ἐξελλήνιζε τὸ ὄνομα τοῦ Ὑλακόμυλος, ἐν γεωγραφικῷ ἐγχειριδίῳ, ἐκδοθέντι κατὰ τὸ ἔτος 1507 ἐν Saint Dié τῶν Βοσγίων. Μετ' ὀλίγα ἔτη, τῷ 1520, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος δηλοῦται ἡ νέα ἡπειρος ἐν πίνακι τῆς γῆς τοῦ διασῆμου κοσμογράφου Πέτρου Ἀπιανού, ἐν ἐτέρῳ πίνακι, περιεχομένῳ ἐν ἐκδόσει τοῦ Ἑλληνοσ γεωγράφου Πτολεμαίου τῷ 1522 ὑπὸ Γέμμα Φρισίου, καὶ τῷ 1524 ἐν πίνακι τοῦ Ἰω. Σαϊνερ. Ὑπὸ τὸ καινοφανὲς ὄνομα σημειοῦνται ἐν τοῖς πίναξιν ἐκείνοις λατινιστὶ ταῦτα: «Ἡ γῆ αὕτη μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων ἀνεκαλύφθη ὑπὸ Κολόμβου τοῦ Γενουησίου, κελεύσματι τοῦ βασιλέως τῆς Καστιλίας.»

Ἡ τοιαύτη σημείωσις ἐλέγχει τὴν ἀνακρίθειαν τῆς γνώμης, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ Βεσπούτσι, τοῦ ἀνακαλύψαντος δῆθεν αὐτήν. Τούτου δ' ἕνεκα νεώτατοι γεωγράφοι ἐζήτησαν ἀλλαγὴν τὴν ἐξήγησιν τῆς ὀνομασίας τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Ἀμερικανὸς γεωλόγος Ἰούλιος Μαρκοῦ ἐν πραγματεία «περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀμερικῆς» δημοσιεύσεισιν ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι *Μηριαία Ἀτλαντικῶ*, ἀποδεικνύει πρῶτον, ὅτι ὁ Βεσπούτσι δὲν ὠνομάζετο Ἀμερικός, ἀλλ' Ἀλβερίκος· προστίθεται δ' ὅτι ἄτοπος ἡ εἰκασία περὶ ὀνομασίας χωρᾶς ἐκ τοῦ βαπτιστικῷ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος· αἱ χῶραι ὠνομάζοντο ἀπὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν ἀνακαλυψάντων, ὡς Τασμανία, Μαγγελάνειος πορθμὸς κλπ. διὰ τοῦτο πολλαὶ χῶραι ὠνομάζονται Κολομβία, οὐδεμία δὲ Χριστοφορία ἢ Χριστοφόρα· μόνον ἀπὸ τῶν βαπτιστικῶν ὀνομάτων ἡγεμόνων προῆλθον τοπικὰ ὀνόματα, οἷα τὰ Καρολίνα, Γεωργία, Λουισιάνη. Φρονεῖ δ' ὁ Μαρκοῦ ὅτι ἡ λέξις Ἀμερικὴ εἶναι ἐγγῶριος, εἰλημμένη ἐκ τοῦ ὀνόματος ὀρέων τῆς Νικαράγουης, καλουμένων Ἀμερικῶν ἐν ταῖς διαλέκτοις τῶν ἰθαγενῶν τῆς κεντρικῆς Ἀμερικῆς πολλαὶ τοπικαὶ ὀνομασίαι καταλήγουσιν εἰς *ικ*, ὅπερ σημαίνει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μέγα, ὑψηλόν, ἐξέχον. Πολλὰ δὲ γεωγραφικὰ ὀνόματα ἐν Ἀμερικῇ ἐλήφθησαν ἀναλλοίωτα ἐκ τῆς γλώσσης τῶν ἰθαγενῶν. Εἰ καὶ ἐν τῇ «σπανιωτάτῃ ἐπιστολῇ» αὐτοῦ ὁ Κολόμβος οὐδαμῶς μνημονεῖ τοῦ Ἀμερικού, ἴσως ὅμως ἐγνώριζεν αὐτὸ καὶ ἤκουσε πολλακίς τὸ ὄνομα τοῦ ὅτε κατέπλευσεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς κεντρικῆς Ἀμερικῆς (εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν Μοσκιτών) κατὰ τὸν τέταρτον πλοῦν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ τὰ ὄρη Ἀμερικῆς εἶναι χρυσοφόρα,

ὁ χρυσὸς δὲ ἦν τὸ κυριώτατον θέμα τῆς συνομιλίας τῶν ἐπηλύδων Εὐρωπαίων μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, δὲν θὰ φανῇ βεβαίως παράτολμος ἡ εἰκασία, ὅτι οὗτοι συχνάκις ἀνέφερον τὸ ὄνομα τῶν ὀρέων ἐκείνων· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο κατέστη πάγκοιον ἐν τοῖς παραλίσις τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, ὡς ἐμφαίνον τὸ μέρος ἐνθα εὕρισκοντο τὰ πλουσιώτατα τῶν χρυσορυχείων τοῦ Νέου Κόσμου· καὶ οὕτω πως ἐφθασε καὶ μέχρι τῶν ἀκοῶν τοῦ ἀσῆμου Γερμανοῦ γεωγράφου, ὅστις ἀγνοῶν ὅτι εἶναι λέξεις τῶν ἰθαγενῶν Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς ἔπαθε τὸ πάθημα τοῦ Αἰσωπείου πιθήκου, τοῦ ὑπολαβόντος τὸν Πειραιῶ ὡς ἄνθρωπον καὶ ὠνόμασεν ὁ Ὑλακόμυλος Ἀμερικὴν τὸν Νέον Κόσμον, ὃν ἐγίνωσκεν ἐκ μόνων τῶν περιηγήσεων τοῦ Ἀλβερίκου Βεσπούτσι, τῶν δημοσιευθεισῶν λατινιστὶ τῷ 1505 καὶ γερμανιστὶ τῷ 1506.

Ἡ πιθανωτάτη αὕτη εἰκασία ἀπαλλάσσει τὸν Βεσπούτσι τῆς κατηγορίας, ὅτι ἐσφετερίσθη δόξαν ἄλλοτριαν, ἀποδοὺς αὐτῷ τὴν τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Νέου Κόσμου· οὐδαμῶς δὲ μειοῖ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν Κολόμβου τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεως ἡ ὀνομασία τῆς ἡπείρου ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτάτου ὄρους αὐτῆς, ὅπερ ὑφούμενον ἐν τῷ κέντρῳ φαίνεται δεσπόζον τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν Ἀντιλλῶν, ἀπέραντον ἔχον ἑκτασιν, ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ Πυρὸς μέχρι τοῦ ποταμοῦ Μακκενζίου.

Ἐτερος δ' Ἀμερικανὸς ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἐν Νέᾳ Ὠρκῆ γεωγραφικῆς ἐταιρίας ἐπεχείρησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ὀνομασία τῆς Ἀμερικῆς ἐλήφθη ἐκ τῆς Περουβιακῆς γλώσσης. Ἐπικαλούμενος τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν Περουβίων, διατείνεται οὕτως ὅτι Ἀμέρικα ἢ Ἀμέρικα ἦν τὸ ἐθνικὸν ὄνομα τοῦ Περουβιακοῦ κράτους, τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῷ δυτικῷ ἡμισφαιρίῳ κρατῶν· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν ἐξ ἀρχῆς εἰς τοὺς ἐπελθόντας Ἰσπανοὺς, οἵτινες παραλαβόντες αὐτὸ τὸ διέδωσαν ἐν Εὐρώπῃ.

**Π.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ἈΡΕΩΣ

Πολὺς γίνεται ἐσχάτως λόγος περὶ τοῦ δυνατοῦ ἀνταποκρίσεως μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτου Ἀρεως.

Λέγουσιν ὅτι ὁ Ἰταλὸς Γεμινιάνης, ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν ἐπιστήμην ταύτην, παρατηρῶν ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν τὸν Ἄρην διὰ τηλεσκοπίου μήκους 18 μέτρων, μεγεθύνοντας 6 500 φορές τὰ ἀντικείμενα, δεικνύοντας δηλαδὴ τὴν διάμετρον τοῦ Ἀρεως 100κις περίπου μεγαλειτέραν ἢ ὅπως εἶναι ἡ τῆς σελήνης διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ θεωρουμένης, διέ-

κρινεν ἐπ' αὐτοῦ μεγίστας ἐστίας λευκοῦ φωτός, προσομοιάζοντας πρὸς ἠλεκτρικὸν φῶς, καὶ ἀκτινοβολούσας διὰ τοῦ ἐρυθροῦ φωτός τοῦ Ἄρεως. Αἱ ἐστίαὶ αὗται εἶναι διατεταγμέναι γεωμετρικῶς ἀνά τρεῖς, δεικνύουσαι πάντοτε κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας τὰς παραλλαγὰς, τὰς ὁποίας ἡμεῖς ὀνομάζομεν ἐκλείψεις ἢ διαλείψεις φωτός. Ὑποθέτουσιν ὅτι θὰ κατορθωθῇ ἡ ἀνάγκωσις τῶν σημείων τούτων ὡς κατορθωθῇ ἡ τῶν ἱερογλυφικῶν. Τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου ἀνέλαβέ τις ὀνόματι Νεζάρδης. Ὁ ἄξιος μαθητὴς τοῦ διασήμου Ἰταλοῦ ἀστρονόμου πατρὸς Σέκκη διακηρύττει ὅτι εἶναι πεπεισμένος περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀνακαλύψεως. Ἴδου λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουσι πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀληθείας, τὸ ὄνομα τοῦ παρατηρητοῦ, τὸ ὄργανον δι' οὗ ἐγένετο ἡ παρατήρησις, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀσχολουμένων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπιστημόνων. Καὶ ὅμως δὲν φαίνεται ὅτι τόσον ταχέως θὰ συσταθῇ ἡ μεταξὺ τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Γῆς ἀνταπόκρισις, εἰ καὶ βεβαίως ἂν τοιαύτη τις ἰδέα ἐπέληθ ποτὲ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς ἢ τοὺς ὑποτιθεμένους κατοίκους τοῦ Ἄρεως ἢ ἄλλου πλανήτου, ἢ ἀνταπόκρισις μεταξὺ τῶν πλανητῶν, δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ ἢ δι' εἶδους ὀπτικοῦ τηλεγράφου, ἢτοι διὰ σχημάτων μεταβαλλομένων καὶ ἀποτελουμένων εἴτε ἐκ φωτεινῶν ἐστιῶν εἴτε κάλλιον ἐκ σκοτεινῶν σωμάτων παρεντιθεμένων πρὸ τοῦ ἐξ ἀντανακλάσεως προερχομένου φωτός τοῦ πλανήτου.

Δ*

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

[Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μελοδράματος: *Der Trompeter von Säckingen*, μεταφρασθὲν εἰς τὸ μέτρον τοῦ πρωτοτύπου.]

Ἐὶν' ἡ ζωὴ μὲς ἄσχημα πλασμένη:
Κοιτᾷ 'ς τὰ ῥόδα ἀγκάθια νὰ γεννᾷ,
Κι' ὅ,τι ἡ καρδιὰ λαχταριστὴ προσμένει,
Πρὶν ἔρθῃ, εὐθὺς νὰ σβύεται, νὰ περῶ.

Χαρὰ εἶχα ἰδῆ 'ς τὰ μάτια σου γραμμένη
Κ' ἔκαν' ἀγάπης ὄνειρο κρυφτό . . .
Ἄχ, ἔχε 'γειά! καλὰ θὰ ἦταν νὰ γένῃ,
Ἄχ, ἔχε 'γειά!—δὲν ἦτονε γραφτό.

Ξενιτευτὴς 'ς τὴ γῆ γυρνοῦσα ὡς τώρα,
Κ' εἶχ' ἡ καρδιὰ μου μάθη νὰ μισῇ.
Ἐλπίσα μόνο εὐτυχισμένη ὦρα,
Ἐπὶ τὸν ἔμπερὸς μου πρόβαλες ἐσύ.

Μέσ' 'ς ἀγκαλιὰ ζεστή κι' ἀγαπημένη
Θὲ νὰ 'μποροῦσα εὐθὺς νὰ γατρευτοῦ . . .
Ἄχ, ἔχε 'γειά!—καλὰ θὰ ἦταν νὰ γένῃ
Ἄχ, ἔχε 'γειά! δὲν ἦτονε γραφτό.

Φεύγουν τὰ νέφη, ὁ ἄνεμος σφυρίζει,
Πνίγ' ἡ βροχὴ καὶ κάμπο καὶ βουνό.
Τὴν ὥρ' αὐτὴ ποῦ ὁ κόσμος μᾶς χωρίζει
Φαίνεται μαῦρος 'σὰν τὸν οὐρανό.

Ἦ,τι καλό, κακό καὶ ἂν μὲ προσμένῃ,
Πιστὸς θὰ μένω κι' ἂν ξενιτευτοῦ . . .
Ἄχ, ἔχε 'γειά!—καλὸ θὰ ἦταν νὰ γένῃ,
Ἄχ, ἔχε 'γειά!—δὲν ἦτονε γραφτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1881 γενομένην ἀπογραφὴν τοῦ βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἧς ἀρτίως ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἀποτελέσματα, ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἠνωμένου βασιλείου ἦτο 34884848. Ὁ τῶν Βρετανικῶν Ἰνδιῶν μετὰ τῆς Κεϋλάνης, πλην τῶν ὑποτελῶν καὶ αὐτονομῶν χωρῶν ἦτο 206 837 886. Ὁ δὲ τῶν ἄλλων κτήσεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας 12 464 896. Ἐπομένως τὸ Βρετανικὸν κράτος ἐν συνόλῳ εἶχε 254 187 630 κατοίκους. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸ Δουβῖνον κατοικεῖτο ὑπὸ 3 816 183 κατοίκων, ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1801 εἶχε 958 863 κατοίκους καὶ 3 254 260 κατὰ τὸ 1871.

Κατὰ τὰ πορίσματα τῆς αὐτῆς ἀπογραφῆς, ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο 3304,000 γυναῖκες μετῆρχοντο δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐπάγγελμα ἢ ἐργασίαν, παρέχοντα πόρους πρὸς συντήρησιν αὐτῶν. Εἰς ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται 3883000 γυναῖκες καταγιγνώμεναι εἰς οἰκιακὰ ἔργα καὶ 92000 σύζυγοι, θυγατέρες, ἢ συγγενεῖς γεωργῶν, συνεργαζόμεναι μετὰ τούτων.

Εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἦσαν διωρισμέναι, εἰς ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας θέσεις, 3216 γυναῖκες· εἰς δημοτικὴν δὲ ἢ κοινοτικὴν 3017 γυναῖκες ὑπάλληλοι· 1660 ἦσαν εἰς ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς ἱεροπόστολοι, ἱεροκήρυκες κλπ. 3795 ἀδελφαὶ τοῦ ἐλέους καὶ μοναχαι· 100 ὑπάλληλοι νομικῶν 2646 μαῖαι· 35,175 ἦσαν βοηθοὶ ἰατρῶν, νοσοκόμοι κλπ. Ἡ ἐκπαίδευσις ἡσχόληται 122,846 γυναῖκες ὧν 94221 διευθύντριαι σχολείων, 28605 διδάσκαλοι, κλπ. Ἐν τῇ τηλεγραφικῇ καὶ τῇ τηλεφωνικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐργάζοντο 2228 γυναῖκες, καὶ 11,376 ἦσαν διδάσκαλοι τῆς μουσικῆς ἢ μουσουργοὶ τὸ ἐπάγγελμα.

—Νὰ μὴ χαρῶ τὰ παιδιὰ μου καὶ τὴ γυναῖκά μου, κυρία, ἂν σᾶς λέγω ψεύματα, ἔλεγεν ἔμπορος πρὸς κυρίαν ἀγρᾶζουσαν. Μᾶς κοστίζει ὁ πῆχυς ἑπτὰ δραχμὰς καὶ μισή.

—Κυλλε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ὀρκίζεσθε 'ς τὰ παιδιὰ σας καὶ 'ς τὴν γυναῖκά σας.

—Ἄ! δὲν πειράζει, κυρία μου, εἶμαι ἀκόμη ἡλύτερος!

Ἐν δημοτικῷ σχολείῳ:

Ὁ διδάσκαλος. — Ὑποθέσατε ὅτι ἡ κεφαλὴ μου παριστάνει τὴν γῆν. Ὄταν ὁ ἥλιος εἶνε κάθετος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, δια τὰ ἐπ' αὐτῆς ζῶν θὰ ἔχωσι μεσημβρίαν! . . .